

ת"פ 34579/05/20 - מדינת ישראל נגד אדם מחמוד

ת"פ 20-05-34579
23 נובמבר 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

הנאשם

אדם מחמוד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ייצור נשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין תש"י-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתווך, בובוקר 4.4.2020 הוא צוותי מג"ב בפעולות בשכונת עיסוייה בירושלים. במהלך הפעולות בשכונה, נמצאו מספר בקבוקי תבערה מוכנים.

במועד שאין ידוע במדויק למאשימה, הנאשם יצר, למצויר, אחד מבקבוקי התבערה אשר נמצאו.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

פסקין שירות המבחן

3. על פי האמור בתסקיר מיום 11.10.2020, הנאשם בן 20, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו בעיסוייה ועבד בסופרמרקט. הנאשם הוא הבן הצעיר במשפחה. המשפחה מנתה זוג הורים ושבעה אחים ואחיות, שניהם מאחיו של הנאשם נהרגו בשנת 2016 בתאונות דרכים. לדברי הנאשם, כל אחיו היו מעורבים בפלילים. כיום, אחד אחיו עצור בגין אותה פרשה, ואח אחר מרצה עונש מסר בעבודות שירות. מדובר במשפחה החיה בתנאי עוני ודלות, האב נכחה, והמשפחה נותרה ללא פרנסה.

לגביו העבירה, הנאשם טען לפני שירות המבחן כי מצא את בקבוקי התבערה והעבירם למקום, לדבריו הוא לא היה שותף להכנת בקבוק תבערה.

שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ כי בגזר הדין יילקו בחשבון מצבו המשפטי של הנאשם וגילו הצעיר, וכי ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר, הוא ישולב בהיליך טיפולית במסגרת שב"ס.

עמוד 1

4. מטעם המאשימה הוגש רישום פלילי של הנאשם, לפיו לנאם הרשעה קודמת בגין תגרה מאוקטובר 2019; והרשעה קודמת משנת 2016 בגין השתתפות בהתרעות והפרעה לשוטר בנסיבות חמירות, בגין נדן הנאשם למאסר בפועל למשך ארבעה חודשים ולמאסר על תנאי.

טייעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם בין 15 ל- 36 חודשים בפועל, לצד עונשה נלוית.

לטענת ב"כ המאשימה, הערכיים המוגנים בעבירה של יצור בקבוקי תבערה, שהם, לדבריו, נשק לכל דבר ועניין, הם ההגנה על שלום הציבור ובטחונו. לדבריו, הנזק שיכל להיגרם מיידי בקבוק תבערה הוא גדול. לפיכך, לטענותו, יש להחמיר בעונשה בעבירות נשק, לרבות בקבוקי תבערה.

לגביו נסיבות ביצוע העבירה, טוען כי מדובר בייצור בקבוקי תבערה, אחד מהם יוצר על ידי הנאשם, וכי הבקבוק נמצא בסביבה שיש בה פעילות אינטנסיבית של המשטרה. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוני לפסיקה, שלאירועו מדגישה את הצורך בהחמרה בעונשה בעבירות נשק, ובכלל זה בקבוקי התבערה; לגבי העונש בתוך המתחם, התייחס להודאותו של הנאשם, אף שמתスクיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מקבל אחריות מלאה למעשיו; לגללו הצער של הנאשם; ומנגד להרשעות קודמות של הנאשם בעבירות מסוימת סוג. כן ציין כי הנאשם ביצע את המעשים המוחשיים לו בכתב האישום, בשעה שהתנהלו נגדו שני תיקים הנוגעים להפרת תנאי שחרורו. לדבריו, הנאשם לא נרתע מלשוב לבצע עבירות גם לאחר שנגזר דיןו בתיק אחר.

לפיכך ביקש מקום את הנאשם "בחלקו העליון של השלישיון של מתחם העונשה" ולגゾר על הנאשם למאסר בפועל של 21 חודשים, בגיןימי מעצרו מיום 3.5.2020, מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם התייחס בטיעוני לנסיבות ביצוע העבירה, טוען כי אמנים נמצאו מספר בקבוקי תבערה, אך טביעות אצבעותיו של הנאשם נמצאו רק על אחד מהם. כן ציין כי בסופו של דבר איש לא נפגע ממעשיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, טוען כי המקרים שנדרשו בהם חמורים בהרבה מהמיוחס לנאם בתיק הנוכחי.

לגביו העונש המתאים, הפנה ב"כ הנאשם למסקיר שירות המבחן, המתיחס לנסיבותו האישיות של הנאשם, שני אחיו נפטרו ומשפחתו נשארה ללא פרנסה. כן טען כי הנאשם עצור פרק זמן לא מבוטל, מיום 3.5.2020. בנוסף הפנה להודאותו של הנאשם, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטו. לפיכך ביקש להסתפק בעונש שלא יעלה על שמוונה חודשים למאסר בפועל.

7. הנאשם הוסיף בדבריו כי הסגיר את עצמו וכי הוא מצטער מאוד על מה שקרה.

מתחם העונש הולם:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרונות המנחה בענישה הוא עקרון הלהימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון הלהימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתחום מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהoga ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראונה יש להתייחס לעונש שקבע החוק לצד העבירות -

לעבורה של יצור נשק נקבע עונש מאסר של 15 שנים.

10. לצד הענישה שקבע החוק יש להתחשב כאמור בנסיבות הענישה הנהoga.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 6861/16 פלוני נ' מדינת ישראל (15.2.2017); לע"פ 258/17 עללא סלאח ואח' נ' מדינת ישראל (10.8.2017); וע"פ 5974/13 מוחמד מוחמד עודה נ' מדינת ישראל (16.1.2014), שם נקבע מתחם עונש הולם בין 8 ל- 20 חודשים מסור בפועל בגין סיוע לייצור נשק, ועל הנאשם באותו עניין נגזרו 15 חודשים מאסר בפועל. הערעור נדחה. לדבריו, בענייננו מדובר לא בסיווע אלא "בעבירה מושלמת" ויש לך השלכות לגבי המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 56374-05-19 מדינת ישראל נ' סולטאן אבו דיאב (19.11.2019), שעניינו עבורה של יצור נשק על ידי בגיר ליד 2000 שהודה בעבירה. על הנאשם חמשה חודשים חדשניים מאסר לריצו בפועל.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבורה - מדובר בהגנה על שלמות הגוף וקדחתת החיים, לשמורה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, ובהגנה על כוחות הביטחון.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת בעבירות הקשורות בנשך, ובכללן עבירות הקשורות בייצור ובידוי בקבוקי תבערה.

לענין זה קבע בית המשפט העליון (כב' השופט אדמונד לוי) בע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.06):

"תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר הי' דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי איפוא כי יצא הקול שהענישה בכוכן דא לא תהא קללה."

וראו ע"פ 258/17 עלא סלאח ואח' נ' מדינת ישראל (10.8.2017):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות מספר על החומרה שבידי אבנים ובקובוקי תבערה. בקבוקי תבערה הריהם כנשך חם, כך גם תחולת הסכנה מזריקתה של אבן - הרבה וקשה. לדאובונו חיזנו לא אחת במצבים שבהם הסבו התפרעויות מעין אלו פגיעות משמעותיות בגוף וברכוש, לעיתים אף לאובדן חי' אדם...".

12. אשר לנטיות הקשורות בעבירה -

בעניינו, במהלך פעילות של צוותי מג"ב בשכונת עיסוייה, נמצאו מספר בקבוקי תבערה מוכנים, אחד מהם יוצר על ידי הנואשם.

הנזק הפוטנציאלי מהעבירה רב, שכן יידי בקבוק תבערה יכול לגרום לפגיעה משמעותית בגוף וברכוש ואף בח' אדם. במקרה זה, נכון מזיאת בקבוקי התבערה לפני שנעשה בהם שימוש, לא נגרם נזק כלשהו.

13. בהתחשב מכלול השיקולים כאמור לעיל, אני קובעת את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 14 ל- 36 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

גזרת העונש המתאים:

14. במסגרת השיקולים לעונש, יש להתחשב לקולה בהודאותו של הנאשם ובגילו הצעיר, כבן 19 שנים וחצי בעת ביצוע העבירה. כן יש להתחשב בפגיעה במשפחתו של הנאשם, שנותרה כרגע ללא מקור פרנסה. עוד יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם כמפורט בתסוקיר.

לחומרה יש להתחשב בכך שאין זו הסטבות ראשונה של הנאשם בפליליים, והנואשם אף ריצה בעבר עונש מאסר בפועל, ובכך שהעבירה נבעה חודשים ספורים לאחר שנגמר דינו של הנאשם בתיק הקודם שהתנהל נגדו.

15. נכון האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 17 חודשים, החל מיום 3.5.2020.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר, כל עבירות נשך מסוג פשוט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

הזכירות תשלח העתק גמר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, במעמד הצדדים ומתרגם לשפה הערבית.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

**הערה (נוספה בתום הדיון): הנאשם צפה בדיון מבית המעצר ושמע את עיקרי גזר הדין באמצעות הייעודות
חוותית. נרשם פרוטוקול בנפרד. ר.פ.פ.**